

De krijgsmacht heeft een minister nodig zonder stadse fratsen als diversiteitscursussen

Posted on 30 oktober 2021 by Paul Verburgt

Ze hebben te weinig vliegtuigen. Ze hebben te weinig schepen. Ze hebben te weinig voertuigen. Ze hebben te weinig wapens. Ze hebben te weinig munitie. Ze hebben te weinig kleding. Ze hebben te weinig geld, zelfs om alles wat kapot is – en dat is heel veel – te repareren. En ze hebben te weinig personeel.

Dit is de staat van ons leger.

Jaar na jaar verwaarloosd en misbruikt, gokkend op de *can do*-mentaliteit van onze militairen. Keer op keer op gevaarlijke missies gestuurd om 'de internationale rechtsorde te handhaven', maar naar een cao kunnen ze fluiten.

Dit leger moet van de minister op diversiteitstraining. Er moet namelijk 'een defensie-brede cultuurverandering' komen. Na een aanloopje in de komende twee jaar wordt 'diversiteit en inclusiviteit' een verplicht onderdeel in alle opleidingen van de krijgsmacht.

Zuiver racisme

Waar kennen we dit verhaal van? Inderdaad, van BIJ1, de PvdA en GroenLinks die het liefst alle drie miljoen ambtenaren op diversiteitscursus willen sturen. Recent kwamen concrete plannen van de gemeenten Rotterdam en Utrecht in de openbaarheid; Amsterdam ging ze al voor

Ze baseren zich op de *critical race theory*, een ideologie die een scherp onderscheid maakt tussen de verdrukte 'mensen van kleur' en hun overheersers, de witten. De kleur van de huid staat gelijk aan de positie, slachtoffer dan wel dader.

Zuiver racisme, ook al mitigeren de aanhangers het een beetje door te zeggen dat sommige witte mensen zich niet bewust zijn van hun *white privilege*. Vandaar die diversiteitstrainingen, een soort laatste redmiddel om witten van hun vooroordelen te bevrijden.

Het individu is onbelangrijk

Zodra het starre onderscheid tussen wit en niet-wit begint te klemmen, bijvoorbeeld als seksuele geaardheid of het vrouw-zijn een plek moet krijgen, dan verengt de schuldvraag zich tot de witte man. En omgekeerd, wie bijvoorbeeld alleen de emancipatie van de vrouw nastreeft, zal vroeg of laat de druk voelen om te verbreden naar mensen van kleur, lhbtiq-ers en (hallo, Volt!) 'niet-mannen'.

De *critical race theory* is een extreem polariserende en hardhandige ideologie. Wat een individu denkt of doet, is onbelangrijk. Groepskenmerken bepalen je lot.

Cancellen en dekoloniseren

Aangezien de witte groep het per definitie heeft gedaan, moet alles wat ermee in verband kan worden gebracht, worden gedekoloniseerd of gecanceld.

Cancelen is een soort wegretoucheren, niet van foto's zoals in de Sovjettijd, maar uit de werkelijkheid, het dagelijkse leven. Kijk naar de universiteiten, de voormalige broedplaatsen van het vrije woord, waar tegenwoordig *safe spaces* worden ingericht om studenten en personeel te beschermen tegen 'ongewenste' gedachten, en waar sprekers met afwijkende ideeën worden geweerd.

Dekoloniseren is het transformeren van woorden, gedachten, symbolen en uiteraard ook feiten die gemeengoed zijn onder witte mensen (veelal daarbuiten ook, maar dat is voor ideologische *diehards* eenvoudig te negeren). Zo moet de taal worden gedekoloniseerd, kinderfeestjes, de wiskunde, de wetenschap, alles.

Wat bezielt Henk Kamp?

Het klinkt allemaal zo extreem en zo sektarisch dat je als argeloos burger zou denken: daar trappen onze autoriteiten toch niet in?

Wel dus.

Zo ook de huidige interim-demissionaire minister van Defensie, Henk Kamp. Een VVD-er, een heuse partijbaron, indertijd bekend om zijn stevige kritiek op alles wat partijen als GroenLinks en de PvdA zo dierbaar is.

Wat bezielt de man? Enige aandrang vanuit zijn achterban is er niet. Ook de meerderheid van de bevolking voelt geen snars voor afgedwongen diversiteit. En zijn eigen legerkorps ook niet.

Taaie uitdagingen

Kamp wil meer vrouwen in het leger. Niets mis mee, zoals dat tegenwoordig heet. Er is een gigantisch personeelstekort en dus is het logisch om veel meer in te zetten op het relatief onbenutte potentieel van vrouwen. Komt bij dat dit ook prima past in het veranderende klimaat in de samenleving en de krijgsmacht.

Er zijn ook te weinig vrouwen in leidinggevende posities. Kan ongetwijfeld ook veel beter.

En er zijn incidenten bekend waarbij vrouwen te maken kregen met uitsluiting, discriminatie en ’typisch’ mannengedrag.

Dat zijn taaie uitdagingen om te overwinnen. Vechten is van oudsher een mannending. Het zal tijd en inspanning vergen om dat te veranderen, maar het is niet te verwachten dat het leger net zo rap en ingrijpend van samenstelling zal veranderen als bijvoorbeeld de rechterlijke macht die razendsnel feminiseerde.

Aantal bepaalt cultuur

Daar kun je van alles van vinden, maar *deal with it*. Er zijn zoveel beroepsgroepen waar de ene sekse dominanter is dan de andere, van vuilnisophaaldiensten tot schoonheidsspecialistes.

En waar de ene groep de andere in aantal domineert, zal ook de cultuur daarvan de trekjes vertonen. Ik heb onder meer in de uitzendwereld en de bedrijfsgezondheidszorg gewerkt en daar was 70 tot 95% van de medewerkers vrouw. Dat levert een feminiene cultuur op, die echt anders is dan wat ik meemaakte in de telecommunicatietechniek en de ict.

Dat neemt niet weg dat uitsluiting, discriminatie en ook 'niet kwaad bedoelde' grappen en gedragingen moeten worden bestreden en waar mogelijk uitgebannen.

Diversiteitstraining is impliciet beschuldigend

Dat geldt te meer als je de populatie in je organisatie gevarieerder wilt maken. Ook, nog moeilijker, zou je moeten proberen te achterhalen wat er aan status quo-bevestigende stijlkenmerken de organisatie is ingeslopen. Dat werkt als een onzichtbare drempel bij het werven van personeel. Kijk naar het basisonderwijs. Op de pabo's was de sfeer allengs zo 'vervrouwd' dat menige mannelijke student voortijdig afhaakte of zich niet eens wilde inschrijven.

De gedachte om het zittende personeel dan maar naar een diversiteitstraining te sturen, is ronduit onnozel. Kamp kan dat weten, hij is een uitstekend bestuurder en hij was al eens een succesvol minister van Defensie. Hij kent de organisatie en kan dus op zijn vingers natellen dat zijn plan op grote weerstand zou stuiten.

Het is generaliserend, impliciet beschuldigend en – zoals hij uit allerlei serieuze bronnen had kunnen weten – contraproductief. Het werkt niet. Denk niet dat dankzij dit soort opleidingen er iets verandert. Er komen niet opeens heel veel meer vrouwen solliciteren.

Natuurlijk zal het wel lukken om meer vrouwen op leidinggevende posities te krijgen, maar daar heb je geen defensie-brede cultuurverandering met cursussen voor nodig.

Zorg voor geoliede, zelfbewuste club

Wat de krijgsmacht kennelijk nodig heeft, is management dat meer oog heeft voor onderhuids gedoe en ongedachte drempels. Dat is lastig en gaat om veel meer dan om vervelend gedrag tegenover vrouwen. Pesten, klieren, voortrekken, negeren, protegeren, het komt in alle lagen van elke organisatie voor. Probeer de vaardigheid om dat te onderkennen te verbeteren. Snijdt het mes nog eens aan meer dan één kant.

Maar wat defensie bovenal nodig heeft, is een minister die zorgt dat de boel op orde is. Dat er voldoende materieel is, dat er geld is en dat er een cao is. Als er ergens een sterke wervende kracht vanuit gaat, is het wel een organisatie die niet met plakband en goede wil aan elkaar hangt, maar een geoliede, zelfbewuste club die bekwaam en met zorg wordt bestuurd.

Zonder stadse fratsen als diversiteitscursussen.

Komen de vrouwen vanzelf.

Wynia's Week *wordt gedragen door de auteurs en de donateurs. Nog geen donateur? Doneren kan op verschillende manieren. Kijk* ***HIER****. Hartelijk dank!*